

សៀវភៅដានីយ៉ៃល — លេខ មុករ៉ៃ

ដានីយ៉ៃល និង វិវរណៈ

បរិកបង្កាញកុរណតតម្កហញទំនាយនៃអាណាចក្រដលៃកើតឡើង
និងដួលរលំ

Jeff Pippenger
2023-12-15

បងស៊ីវិវាយត ជាញឹកញាប់បានបញ្ជាក់ថា មរត្យនទំនាយដលៃត្រូវការឲ្យយល់ដឹង
ត្រូវបានបង្កាញតាមរយៈការកើតឡើង និងការដួលរលំនៃអាណាចក្រទាំងឡាយ។

«ពីការកើតឡើង និងការដួលរលំនៃបែណ្ឌតាបុរាណជាតិ
ដូចដលៃបានបង្កាញយ៉ាងច្បាស់ក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ៃល និងវិវរណៈ
នោះយើងត្រូវរៀនឲ្យដឹងថា សិរីរុងរឿងខាងក្រៅ និងខាងលក់យំប៉ុណ្ណោះ
គ្មានតម្កល់អ្វីសោះ។ ហើយឡន ជាមួយនឹងអំណាច
និងភាពរុងរឿងដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់របស់វា ដលៃពិភពលោករបស់យើងមិនដលៃបាន
រំលឹកដូចនោះទៀតចាប់តាំងពីពេលនោះមក—អំណាច
និងភាពរុងរឿងដលៃសម្រាប់មនុស្សនៅសម័យនោះ ហាក់ដូចជាមាំមួន
និងសុចិតសុចរិតអង្គរដែណាស់—តើវាបានហត់បង់ទៅអស់យ៉ាងពេញលេញប៉ុណ្ណា!
ដូចជា «ដុកានស្តែម» វាបានវិនាសហត់ទៅ។ យ៉ាកុប 1:10។ ដូចនេះដលៃ នគរមន្ទេ-ពរុស
និងនគររបស់ក្រិក និងរ៉ូម ក៏បានវិនាសហត់ទៅ។
ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដលៃមិនមានព្រះជាម្ចាស់ដលៃបង្កើន
ក្រិកវិនាសហត់ទៅដូចនោះដលៃ។ មានតែអ្វីដែលជាប់គ្នាជាប់នឹងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់
និងសម្បជ័យដលៃក្នុងនាមរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ដលៃអាចសុចិតសុចរិតបាន។
គោលការណ៍របស់ទ្រង់
គឺជាបង្កើនដលៃពិភពលោករបស់យើងសុគាល់ថាមាំមួនមិនប្រែប្រួល»។
Prophets and Kings, 548.

ការ «ដើមឡើង និងការដួលរលំ»

នៃនគរទាំងឡាយដលៃត្រូវបានគំរាងនៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ៃល និងវិវរណៈ
គឺជាចំណុចមធ្យមមណ្ឌលនៃវិធីសាស្ត្រដលៃត្រឹមត្រូវក្នុងការសិក្សាព្រះបន្ទូលទំនាយ។
ការដួលរលំរបស់ហើយឡន ត្រូវបានបង្កាញជាគំរូដោយការដួលរលំនៃហើយឡនរបស់និម្មុខ
នៅក្នុងលោកុបតុតិ ជំពូក ១១។ បន្ទាប់មក នៅក្នុងដានីយ៉ៃល ជំពូក ៥
ហើយឡនក៏ដួលរលំមុតងទៀត។
បុរេតុតិសាស្ត្រនៃការដើមឡើងកាន់អំណាចរបស់សម្តេចហ្វែន ៥38
និងការដួលរលំជាបន្តបន្ទាប់របស់វានៅឆ្នាំ 1798
ក៏ជាគំរូនៃការដួលរលំចុងក្រោយរបស់ហើយឡនដលៃ ពីព្រោះអំណាចសម្តេចហ្វែន
គឺតាមទំនាយ ជាហើយឡនខាងវិញ្ញាណ។ សម្តេចហ្វែនបានដួលរលំនៅឆ្នាំ 1798 ហើយវិវរណៈ
ជំពូក 18 បានគូសបញ្ជាក់អំពីការដួលរលំចុងក្រោយរបស់វា។ នៅក្នុងដានីយ៉ៃល ជំពូក 11
ខ 45 សម្តេចហ្វែន ដលៃនោះត្រូវបានគំរាងថាជាសម្តេចខាងដើម
មកដល់ទីបញ្ចប់របស់វា ដោយគ្មានអ្នកណាជួយឡើយ។
ការនេះកើតឡើងនៅពេលព្រះគុណបិទបញ្ចប់ ពីព្រោះខ 45 នៃជំពូក 11 និងខ 1 នៃជំពូក
12 គំរាងឱ្យបុរេតុតិសាស្ត្រដូចគ្នា។

ហើយគាត់នឹងដំឡើងកូរសាលនៃរាជវាំងរបស់គាត់នៅចន្លោះសមុទ្រទាំងឡាយ
លើក្នុងបរិសុទ្ធជំរុះរឿង; ទោះយ៉ាងណា គាត់នឹងមកដល់ទីបញ្ចប់របស់គាត់
ហើយគុមានអនុកណ្ឌជួយគាត់ឡើយ។ ហើយនៅគុរនោះ មីកលៃ
ជាមហាចៅហ្វាយដ៏ល្អឈរសម្រាប់កូនចៅរបស់បុរាជនអនុក នឹងក្ររោកឡើង;
ហើយនឹងមានគុរទេនា
ដូចជាមិនដល់មានឡើយតាំងពីមានជាបុរាជជាតិមកដល់គុរនោះ; ហើយនៅគុរនោះ
បុរាជនអនុកនឹងត្រូវបានរំដោះ
គឺអស់អនុកណ្ឌដ៏ល្អត្រូវបានយំឮថាមានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងសង្ឃៀវក្រៅ។ ដានីយ៍លៃ
11:45, 12:1។

សាររបស់ទេវតាទីពីរ ត្រូវបានរៀបចំឡើងលើការពិតដែលថា ហាប៊ីឡូនបានដួលរលំពីរដង។
ហាប៊ីឡូនតាមន័យពិត ដល់តំណាងដោយ នីមួខ និង បលៃសាសុសារ បានដួលរលំពីរដង
ហើយហាប៊ីឡូនខាងវិញញ្ញាណបានដួលរលំនៅឆ្នាំ 1798 ហើយនឹងដួលរលំមុតងទៀត
នៅពេលដែលពេលវេលាសាកលបងរបស់មនុស្សត្រូវបិទបញ្ចប់។

ហើយមានទេវតាមួយទៀតបានតាមមក ដោយនិយាយថា «ហាប៊ីឡូនបានដួលរលំហើយ
បានដួលរលំហើយ គឺទីក្នុងដ៏ធំនោះ ពីព្រោះនាងបានផ្ទុះចេញពីសាសន៍ទាំងអស់ជីកស្កាន
សច្ចក្តីកំហឹងនៃពិបាកស្ថានភាពសីលធម៌របស់នាង»។ វិវរណៈ 14:8។

ការប្រកាសមុដងទៀតអំពីការដួលរលំនៃហាប៊ីឡូនក្នុងសាររបស់ទេវតាទីពីរ
ផ្តល់នូវមូលហេតុសមស្របខាងទំនាយសម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណថា ការផ្ទុះចេញពីកុយ
និងយុលធម្មទូរដងនៃកូនព្រះគម្ពីរ
គឺជានិមិត្តរូបនៃការបញ្ចូលគុណរបស់ទេវតាទីពីរ និងសម្បកែកណ្តាលអធុរក្ស។
វាក៏គាំទ្រគោលការណ៍ដល់បងស្រី វីតេ បានកំណត់ផងដែរ
ស្តីអំពីការសិក្សាទំនាយដ៏ល្អមានមូលដ្ឋានលើការកើតឡើង
និងការដួលរលំនៃគរទាំងឡាយដល់ត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងសង្ឃៀវក្រៅដានីយ៍លៃ
និងវិវរណៈ។ វាបង្ហាញឲ្យយើងឮនូវគោលគំនិតថា ដើម្បីយល់អំពីការដួលរលំនៃហាប៊ីឡូន
អនុកសិក្សាទំនាយត្រូវតែនាំយកការដួលរលំទាំងអស់របស់ហាប៊ីឡូនមករួមបញ្ចូលគុណ
«បន្ទាត់លើបន្ទាត់»
ដើម្បីបង្កកើតសារទំនាយត្រឹមត្រូវអំពីការដួលរលំចុងក្រោយនៃហាប៊ីឡូន។

ការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូនពីរដងនៅក្នុងសាររបស់ទេវតាទីពីរ
មានមូលដ្ឋានលើក្បួនព្យាយាមកំណត់ថា
សច្ចក្តីពិតត្រូវបានបញ្ចេញជាកំឡើងដោយសក្ខីភាពរបស់សាក្សីពីរនាក់។
ការផ្ទុះចេញពីការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូនកើតឡើងទូរដងនៃកូនព្រះគម្ពីរ
នោះតំណាងឲ្យវិធីសាស្ត្រព្យាយាមកំណត់នៃកូនព្រះគម្ពីរថាជា
ក្បួនច្រៀងចុងក្រោយ។ វិធីសាស្ត្រដ៏បរិសុទ្ធនោះ ដល់ជាក្បួនច្រៀងចុងក្រោយ
គឺជាការអនុវត្តនៃការនាំយកខ្ពស់បន្ទាត់ផ្សេងៗនៃព្យាយាមក្នុងគុណ
«បន្ទាត់លើបន្ទាត់»។ នៅពេលដែលអនុកសិក្សាព្យាយាមប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រនោះ
វាបង្កកើតឡើងនូវ «សារ» នៃក្បួនច្រៀងចុងក្រោយ។ សារនៃក្បួនច្រៀងចុងក្រោយ
ដល់ត្រូវបានបង្កកើតឡើងតាមរយៈការអនុវត្តវិធីសាស្ត្រដ៏បរិសុទ្ធនោះ បន្ទាប់មកត្រូវ
បានប្រកាសនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រព្យាយាមកំណត់ដល់បានបញ្ចូលគុណរបស់ទេវតាទីពីរ
និងសម្បកែអធុរក្ស។ នេះជាការពិតនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃចលនារបស់ទេវតាទីមួយ
ហើយក៏ជាការពិតសម្រាប់សព្វថ្ងៃនៃយើងផងដែរ

នៅក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រនៃចលនារបស់ទេវតាទីបី។

ជំពូកទីបួន និងទីប្រាំ នៃសៀវភៅដានីយ៍លៃ
តំណាងឲ្យខុសប្រែគុតិសាស្ត្រនៃគំរូបដណ្តប់លើការឡើងកាន់អំណាច
និងការចាប់ផ្តើមរបស់ហាប៊ីឡូន ដដែលគួរមានតំណាងដោយនិមិត្តរូបស្រោច ក្នុងជំពូកទីបួន
ហើយបន្ទាប់មកការដួលរលំ និងការបញ្ចប់របស់ហាប៊ីឡូន
ដដែលគួរមានតំណាងដោយបលេសាសារ ក្នុងជំពូកទីប្រាំ។ ជាមួយគ្នានេះ
នោះបង្កកើតមានជាខុសទៀតនាយមួយ។
ខុសទៀតនាយដដែលបង្កកើតឡើងដោយជំពូកទាំងពីរនោះ គួរដាក់តួតពីលើដានីយ៍លៃ
ជំពូកទីមួយ ដល់ទីបី ដើម្បីបង្កកើតសារនៃភ្នែករៀងចុងក្រោយ។

ជំពូកទាំងពីរនេះបង្ហាញអំពីការដួលរលំ និងការងើបឡើងវិញរបស់និមិត្តរូបស្រោច
និងការដួលរលំ និងការបំផ្លាញរបស់បលេសាសារ ហើយដោយហេតុនេះ
វាបង្ហាញអំពីការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូននៃដើម និងនៃចុងបញ្ចប់នៃខុសព្វេជ។
ខុសទៀតនាយដដែលមានបង្កកើតឡើងដោយជំពូកទាំងពីរនេះ
គួរមានរៀបចំនាសម្បជញ្ញវិធីមូលដ្ឋាននៃហាប៊ីឡូនដដែលដួលរលំ ងើបឡើងវិញ
ហើយបន្ទាប់មកដួលរលំមុតងទៀត។ ការពិតនោះតម្លៃគត់
មានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា ជំពូកទាំងពីរនោះតំណាងឲ្យសាររបស់ទេវតាទីពីរ។
ជំពូកទាំងពីរនេះតំណាងឲ្យបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់សត្វលោកិយនិរ្តិយៈ ១៣
ហើយនៃក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រនោះ សាររបស់ទេវតាទីពីរ និងសម្បកែកណ្តាលអធ្យាគួរ
គួរមានបុរាណពីរដង។

ដូច្នេះ មុននឹងយើងចាប់ផ្តើមពិចារណាជំពូកទីបួន និងទីប្រាំ នៃគំរូបដានីយ៍លៃ
យើងនឹងកំណត់អត្តសញ្ញាណវិធីសាស្ត្របរិសុទ្ធ ដដែលជាភ្នែករៀងចុងក្រោយសិន
ហើយបន្ទាប់មក ដោយបុរេវិធីសាស្ត្រនោះ
យើងនឹងកំណត់អត្តសញ្ញាណសារនៃភ្នែករៀងចុងក្រោយ។

សញ្ញាសម្គាល់ដ៏សំខាន់មួយនៃបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ
គឺវិធីសាស្ត្រដដែលគួរមានតំណាងដោយច្បាប់នៃការបកស្រាយព្យាករណ៍របស់ William
Miller។ ច្បាប់ទាំងនោះគួរមានមនុស្សសប្បុរស
ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណសារនៃសៀវភៅរំលឹកនៃពាក់កណ្តាលអធ្យាគួរ
ហើយសារនោះគឺជាសារនៃភ្នែករៀងចុងក្រោយសម្រាប់បុរេគុតិសាស្ត្រនោះ។
សញ្ញាសម្គាល់ដ៏សំខាន់មួយនៃបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីបី
គឺវិធីសាស្ត្រដដែលគួរមានតំណាងថាជា "Prophetic Keys"។
ច្បាប់ទាំងនោះគួរប្រើជាមួយនឹងច្បាប់របស់ William Miller
ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណសារនៃសៀវភៅរំលឹកនៃពាក់កណ្តាលអធ្យាគួរ
ក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្របច្ចុប្បន្នរបស់យើង
ហើយសារដដែលកំពុងគួរមានបង្កកើតឡើងដោយច្បាប់ទាំងនោះឡើយនេះ
គឺជាសារនៃភ្នែករៀងចុងក្រោយនៃចុងក្រោយ។ ច្បាប់របស់ Miller
តំណាងឲ្យភ្នែករៀងដំបូងនៃក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រព្យាករណ៍នៃសត្វលោកិយនិរ្តិយៈ
ហើយច្បាប់ទាំងនោះដដែលបញ្ចូលជាមួយ "Prophetic Keys"
តំណាងឲ្យភ្នែករៀងចុងក្រោយនៃក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រព្យាករណ៍នៃសត្វលោកិយនិរ្តិយៈ។

កុល្យោងចុងក្រោយ គឺជាវិធីសាស្ត្រក្នុងលោក្យវាសនាបុរិស្ទិមបិបង្កកើតសារ។
មានអ្នកខ្លះក្បែរមានបោះបង្គោលចោល
ពីព្រោះពួកគេស្រឡាត់ក្នុងបទពិសោធន៍នៃកុល្យោងចុងក្រោយ
ដោយមិនមានស្រងែរកជាមុនសិននូវសារដែលបង្កកើតបទពិសោធន៍នោះ។
ក្រុមជំនុំពន្លឺទីក្រុងកុនុងសាសនាគ្រីស្ទ
គឺជាឧទាហរណ៍ច្បាស់លាស់មួយនៃការបោះបង្គោលចោលនោះ។
ទិសដៅខុសគ្នាបំផុតនៃបុគ្គលនីមួយៗ
ក៏មានសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលពិតជាស្រឡាត់ក្នុងកុល្យោងចុងក្រោយដដែល
ប៉ុន្តែបែបដ៏សង្ខេបមិនស្រឡាត់ក្នុងវិធីសាស្ត្រក្នុងលោក្យវាសនាគ្រីស្ទ
និងបង្កកើតសារនៃកុល្យោងចុងក្រោយនោះ។ បើគ្មានវិធីសាស្ត្រក្នុងលោក្យវាសនា
សារដែលគ្រីស្ទមិនអាចក្បែរមានកំណត់អត្ថសញ្ញាណបានឡើយ។
បើគ្មានសារដែលគ្រីស្ទមិន បទពិសោធន៍ដែលគ្រីស្ទ គឺមិនអាចមានបានឡើយ។

សារៈសំខាន់នៃសេចក្តីពិតក្នុងព្រះគម្ពីរនេះ
មនុស្សភាគច្រើនមិនមានទទួលស្គាល់ឡើយ
ពីព្រោះពួកគេមិនដែលបានពិចារណាពីលទ្ធភាពថា
មានវិធីតម្លៃដ៏គ្រីស្ទសម្រាប់សិក្សាព្រះគម្ពីរ
ហើយក៏មានវិធីជាច្រើនដ៏ខុសសម្រាប់សិក្សាព្រះគម្ពីរផងដែរ។
វិធីខុសក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ដែលជាវិធីមួយក្បែរមានជួរសរសើរញឹកញាប់បំផុត
គឺការទុកចិត្តលើគោលការណ៍របស់មនុស្សដទៃពីអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបង្ហាញ។
នេះជាបញ្ហាដែលកើតមានជាទូទៅយ៉ាងខ្លាំងក្នុងចំណោមមនុស្ស
ដល់ថ្នាក់គ្រប់ពួកជំនុំសុទ្ធតែរៀបចំបុរេជំនុំមួយ
ដើម្បីដោះស្រាយតម្រូវការដែលគេយល់ឃើញខុសនេះរបស់ហ្វូងចៀមរបស់ខ្លួន។
តម្រូវការកុល្យោងកុល្យោងនោះ បង្កកើតឲ្យមានកិច្ចការកុល្យោងកុល្យោង
គឺការបង្កកើតបុរេជំនុំធម៌ដើកនាំមួយ ដែលក្បែរមានកំណត់អត្ថសញ្ញាណថាជាអ្នកជំនាញខាង
វិញ្ញាណក្នុងការយល់ដឹងព្រះគម្ពីរ
ដើម្បីដឹកនាំការយល់ដឹងរបស់ហ្វូងចៀមដែលមិនមានហ្វឹកហាត់ឲ្យគ្រីស្ទ។
ព្រះគម្ពីរពិតជាបញ្ជាក់អំពីបុរេជំនុំធម៌ដែលរៀបចំយ៉ាងមានរបៀបមួយ
សម្រាប់រចនាសម្ព័ន្ធនៃពួកជំនុំ ដើម្បីមានព្រឹទ្ធាចារ្យ ព្យាករី និងគ្រូបង្រៀន
ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរមិនដែលគាំទ្រដល់ការខូចបំផុសនៃការរៀបចំពួកជំនុំ
ដែលបង្កកើតបុរេជំនុំធម៌ដើកនាំមួយ ដែលក្បែរមានតែតាំងឲ្យកំណត់ថា អ្វីជាសេចក្តីពិត
ឬអ្វីមិនមែនជាសេចក្តីពិត ហើយបន្ទាប់មកទៀត កំណត់ថា
នរណាជាមនុស្សសាបបង្កកាច់សាសនា និងនរណាមិនមែន។

ចូរសិក្សាឲ្យខ្លួនឯងមានបង្ហាញថា ជាអ្នកដែលព្រះទ្រង់ទទួលស្គាល់
ជាកម្មករម្នាក់ដែលមិនចាំបាច់ក្បែរខ្មាសអៀន
ដោយបង្អែកព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិតមានគ្រីស្ទ។ 2 ជំពូក 2:15

មេដឹកនាំព្រះវិហារត្រូវតែដាស់តឿន ស្តីបន្ទូលសេចក្តី បង្រៀន
និងការពារប្រឆាំងនឹងលទ្ធផលខុសគ្នា
ព្រមទាំងអ្នកដែលផ្តល់ព័ត៌មានលទ្ធផលខុសគ្នាទាំងនោះ ប៉ុន្តែយើងមិនគួរកំភ័យ
«សិក្សាដើម្បីបង្ហាញ» ខ្លួនយើងថា «មានទទួលបានការអនុម័តចំពោះព្រះ» ដោយ
«បង្អែកព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិតយ៉ាងគ្រីស្ទ» ផងដែរ។ ក្នុងការផ្តើមដូច្នេះ

យើងគួរសុគាលវិធីសាស្ត្រក្នុងលំហូរគម្រោងបញ្ជាក់ថា
ជាមធ្យមហោយគ្រឹះការសម្រាប់ការបង្កើតព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិតយ៉ាងគ្រឹះការ។ សង្ឃ
ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបង្កើតបញ្ជាក់នេះនៃក្នុងបរិបទនៃក្បួនច្បាប់ចុងក្រោយ
ដូច្នេះ យើងនឹងចាប់ផ្តើមនូវទំនាក់ទំនង៖

នូវចុងនៃនេះ ព្រះយេស៊ូវនឹងដាក់ទំនាក់ទំនងជាមួយយើង ជាពិសេសដោយដាក់ ដំណើរ
និងដំណើររបស់ខ្លួន គឺជាយើង ជាពិសេសដោយយើង;
ហើយទ្រង់នឹងសម្រាប់នាគនៃនូវក្នុងសម្បទា។ នូវចុងនៃនេះ
ចូរអនុវត្តគ្នាច្បាស់ដល់នាងថា «ចម្បងទាំងហោយនៃស្រុកក្រហម»។ ឯអញ
គឺព្រះយេស៊ូវ កំពុងថែរក្សា; អញនឹងស្រោចទឹកភ្នែករបស់ពលរដ្ឋ
ដើម្បីបើកចំណុចអរិយធម៌អនុវត្តដល់វាបាន អញនឹងថែរក្សាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ។
សេចក្តីកំហឹងមិនមាននូវក្នុងអញទេ; តើនរណានឹងយកបន្ទុក
និងគុណបន្ទុកទាំងនឹងអញក្នុងសង្គម? អញនឹងដើរកាត់ពួកវាទៅ
អញនឹងដុតពួកវាជាមួយគ្នា។ ឬមិនដូច្នេះទេ? ចូរឱ្យគេចាប់យកកម្លាំងរបស់អញ
ដើម្បីបើកចំណុចអរិយធម៌នៃសេចក្តីភាពជាមួយអញ; ហើយគេនឹងធុរនៃសេចក្តីភាពជាមួយអញ។
ទ្រង់នឹងបណ្តុះបណ្តាលឱ្យពួកអ្នកក្នុងលំហូរពិសេសក្នុងប្រទេស; អ្វីស្រដៀងនឹងវិវត្តន៍
និងចេញពីលក្ខណៈ ហើយបំពេញផ្ទៃព្រះពិភពលោកដោយផ្ទាល់។ តើទ្រង់មានវាយគេ
ដូចជាទ្រង់មានវាយពួកអ្នកក្នុងលំហូរគេឬ? ឬតើគេត្រូវមានសម្រាប់
ស្របតាមការសម្រាប់នៃពួកអ្នកក្នុងលំហូរគេសម្រាប់ដោយគេឬ? ដោយវាស់វែង
នូវពេលវេលាចេញមក ទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យជាមួយវា;
ទ្រង់បន្តឱ្យយល់ដំណើររបស់ទ្រង់នូវចុងនៃខ្សែយល់ខាងកើត។ ដូច្នេះ
ដោយការនេះ អំពើទុច្ចរិតរបស់យ៉ាកុបនឹងគួរមានផ្ទុះបំបាក់;
ហើយនេះជាផលទាំងអស់ គឺដើម្បីដកចេញអំពើហិង្សារបស់គេ;
នូវពេលវេលាធុរនៃឱ្យថ្ងៃទាំងអស់នៃអោសនៈដូចជាថ្ងៃម្សិល ចាក់បំបែកជាបំណែកៗ
នូវរូបអោសនៈ និងរូបចម្លាក់នឹងមិនឈរឡើងវិញទេ។ ទោះយ៉ាងណា
ក្នុងដំណើរការនៃការពារនឹងក្លាយជាទិសដាក់ផ្សេង
ហើយលំនាំនៃឱ្យមាននឹងគួររំលឹកបង្ហាញ ទុកឱ្យដូចជាទីហោសថាន; នូវទំនាក់ទំនង
ក្នុងគោលនឹងសម្រាប់ ហើយនូវទំនាក់ទំនងនឹងដកចុះ ហើយស្ថិតនៅក្នុងការរំលឹក
កាលណាមករបស់វាស្ថិតហើយ ពួកវានឹងគួរហាក់ចេញ;
សូត្រទាំងឡាយនឹងមកយកវាទៅដុតក្នុងលំហូរ; ដូចជាប្រជាជនដែលមានការយល់ដឹង;
ដូច្នេះ ព្រះអង្គក្នុងលំហូរបង្កើតពួកគេនឹងមិនអាណិតមកតាមដល់ពួកគេទេ ហើយព្រះ
អង្គក្នុងលំហូរបង្កើតពួកគេនឹងមិនសម្បជញ្ញៈគុណដល់ពួកគេឡើយ។
ហើយនឹងកើតមាននូវចុងនៃនេះថា ព្រះយេស៊ូវនឹងវាយបុរសមូលពីបុរសឡាយនៃទេស
រហូតដល់ស្ទើរអស់ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងគួរបុរសមូលមកម្នាក់មួយៗ ឱ
ក្នុងចំណោមអ្វីស្រដៀងនឹងអើយ។ ហើយនឹងកើតមាននូវចុងនៃនេះថា គ្រប់ដំណើរនឹងគួរផ្តល់
ហើយពួកអ្នកក្នុងលំហូរនឹងគួរវិនាសនូវក្នុងស្រុកអាស៊ី
និងពួកអ្នកក្នុងលំហូរនឹងគួរវិនាសនូវក្នុងស្រុកអាស៊ី
ហើយនឹងផ្តាច់ព្រះយេស៊ូវនូវលំហូរនៃបរិសុទ្ធ ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម។ អសោយ
27:1-13។

នូវក្នុងអត្ថបទមុនៗ យើងបានលើកឡើងជាញឹកញាប់អំពី «ទង់សញ្ញា»
ដែលគួរមានលើកឡើង ដើម្បីហៅកូនចៅឯទៀតរបស់ព្រះឱ្យចេញពីហើយឡើយ។
ខ្ញុំចង់ក្រោយនៃអសោយ ជំពូក ២៧ បាននិយាយអំពីកិច្ចការរបស់ទង់សញ្ញានេះ
ដោយមានថា «គ្រប់ដំណើរនឹងគួរផ្តល់ឡើង ហើយពួកដែលជិតត្រូវវិនាសនូវក្នុងស្រុកអាស៊ី»

នឹងមក»។ អាសូរី គឺជានិមិត្តរូបនៃហេតុផលនៃការចងក្រងក្រដាស
ហើយអ្នកទាំងឡាយដែលស្វែងរកមានឱកាសឃើញពីហេតុផលនៃការចងក្រងនេះ នឹងមកផ្សាយ
បង្កប់នូវមាតិកាអ្នកទាំងឡាយដែលត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាមួយសន្តិសុខបំផុតនៃការ
ដែលតាមពាក្យទំនាយត្រូវបានកំណត់ទីតាំងនៅ «លើក្នុងបរិស្ថាននៃការងាយរងគ្រោះ»។

ឧទាហរណ៍នេះមានពាក្យថា «ហើយនៅក្នុងនៃនោះ នឹងកើតមានឡើង»។ «ក្នុងនៃនោះ»
ដែលជាចុងដៃដែលទទឹងទីពីរ ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៨
ហៅកូនចៅផ្សេងទៀតរបស់ព្រះឱ្យឃើញពីហេតុផល គឺជាបរិបទសម្រាប់ជំពូកទាំងមូល។
សំឡេងទីពីរ ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៨ ស្រដៀងនឹងនូវពេលវេលាបង្កើនអំណាចក្នុងការស្រាវជ្រាវ
នៃពេលវេលាដែលស្ថិតស្ថេររបស់ទីសក្ការៈនីកាយវិញ្ញាណ។

ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយទៀតពីស្ថានសួគ៌មកថា៖ «ចូរចេញពីនាងមក
ប្រជាជនរបស់អញអើយ
ដើម្បីបិទឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណេះដឹងក្នុងអំពីហេតុផលរបស់នាង
ហើយដើម្បីបិទឱ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលបានគ្រោះកាច់របស់នាងឡើយ។
ដូច្នេះអំពីហេតុផលរបស់នាងមានឡើងដល់ស្ថានសួគ៌
ហើយព្រះមាននឹកចាំអំពីទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ»។ វិវរណៈ 18:4, 5.

អសោយ ជំពូកមុខប្រាំពីរ ចាប់ផ្តើមដោយកំណត់អត្តសញ្ញាណកម្មនៃដៃនៃនោះ
ដែលជំពូកនេះបញ្ចប់ដោយថា «នៅក្នុងនៃនោះ ព្រះយេស៊ូវនឹងប្រើដៃសាហាវ ធំ
ហើយខ្ពស់របស់ទ្រង់ ដើម្បីផ្តិតនូវទោសល្មើស ជាពិសេសកាត់
គឺល្មើសជាពិសេសទៀត ហើយទ្រង់នឹងសម្រាប់នាគដែលនៅក្នុងសមុទ្រ»។

នៅពេលចុះហប់ចុងអំណាចក្នុងការអនុម័ត សាលាក្រុមប្រតិបត្តិ
និងសាលាក្រុមសង្កេតរបស់ព្រះ ចាប់ផ្តើមផ្តល់កម្រិតនៃការទាំងឡាយរបស់នាគ
(អង្គការសហប្រជាជាតិ) សក្តានុពល (សាសនាចក្រភាគលិកប៉ាប) និងហិរញ្ញវត្ថុក្នុងកុលាយ
(សហរដ្ឋអាមេរិក)។ នៅពេលចុះហប់ចុងអំណាចក្នុងការអនុម័ត
ហិរញ្ញវត្ថុក្នុងកុលាយត្រូវបានផ្តល់ជូននូវប្រាក់មួយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
ហើយការបោះបង់ជំនឿរបស់ជាតិ បង្កឱ្យមានវិនាសកម្មរបស់ជាតិ។ ចុះហប់ចុងអំណាចក្នុង
គឺជាចំណុចដែលសាលាក្រុមប្រតិបត្តិរបស់ព្រះ ចាប់ផ្តើមផ្តល់កម្រិតនៃនាគ ដែលជាសាតាំង
(ហើយនគរលោកិយរបស់វាត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាដោយនាគ) សក្តានុពល
និងហិរញ្ញវត្ថុក្នុងកុលាយ។ នេះជាការផ្តិតនូវទោសដែលកើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់
ដែលចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាបង្កើនអំណាចក្នុងការអនុម័ត។ ការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់នៃជំពូកមុខប្រាំពីរនៃអសោយ គឺជាចុះហប់ចុងអំណាចក្នុង
ហើយជំពូកនេះកំណត់ឱ្យបញ្ចប់ជាដាច់ខាតនា
ដែលគេជាប់ដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងបុគ្គលិកសក្តានុពល ដែលនាំទៅដល់
និងកើតមានបន្ទាប់ពីចុះហប់ចុងអំណាចក្នុងការអនុម័ត។

យើងកំពុងពិចារណាជំពូកមុខប្រាំពីរ
ពីព្រោះវាបង្កើតបរិបទទំនាយសម្រាប់ជំពូកមុខប្រាំបី និងមុខប្រាំបួន។
នៅក្នុងជំពូកទាំងនោះ
យើងនឹងឃើញនិយមន័យនៃក្រុមចុងក្រោយក្នុងនាមជាវិធីសាស្ត្រមួយ
ដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់អំពីសារៈសំខាន់នៃការដាក់ជំពូកទីបួន
និងទីប្រាំនៃនិយមន័យ ទៅលើជំពូកទីមួយដល់ទីបីនៃនិយមន័យ។

បន្ទាប់ពីអសោយជំពូកមុកប្រាំពីរ កំណត់អត្តសញ្ញាណការចាប់ផ្តើមនៃការផុតនូវទោសជាបន្តបន្ទាប់លើនគរបស់នាគហើយ គាត់កត់ត្រាថា នៅក្នុងរយៈពេលនោះ បុរាណសូត្ររបស់ព្រះគ្រូមានបញ្ញត្តិថា «ចម្រៀងដល់នាង»។ ចម្រៀងដល់នរណា?

ចម្បងហើយអំពីថាគេច្រើនចម្រៀងដល់អ្នកណា
សូចិតនៃក្នុងចំណងជើងនៃបទចម្រៀងនោះ ព្រោះពួកគេច្រើនចម្រៀងអំពី
«ចម្បងទំពាំងហយជួរស្រាបាម ដល់ព្រះអម្បាល់ទ្រង់ថ្ងៃក្រសា»។
រឿងរ៉ាវនៃចម្បងទំពាំងហយជួរ គឺជារឿងរ៉ាវនៃបុរាណជនរបស់ព្រះ
ហើយវាគួរមានអសោយរំលឹកជាលើកដំបូងនៃក្នុងជំពូកទីប្រាំ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងចម្រៀងបទចម្រៀងមួយអំពីចម្បងទំពាំងហយជួររបស់អ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ច្បាស់ដល់អ្នកជាទីស្រឡាញ់បំផុតរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកជាទីស្រឡាញ់បំផុតរបស់ខ្ញុំ មានចម្បងទំពាំងហយជួរមួយនៃលើកនឹងដល់មានផលផ្នែកអស្ចារ្យណាស់។
ហើយលោកមានធុរៈរបស់ទីទួលជុំវិញ ហើយរើសចម្រើនព្រឹក
ហើយដាវងោយដើមទំពាំងហយជួរដល់លុះអប់រំផុត ហើយសង់បំបែកមួយនៃកណ្តាល
ហើយក៏ធុរៈរបស់បង្កាបទីកន្លែងទំពាំងហយជួរមួយនៃក្នុងនោះដែរ។
ហើយលោកមានរំពឹងថានឹងបង្កើតផលនៃទំពាំងហយជួរ
ប៉ុន្តែវាមានបង្កើតផលព្រៃ។ ឥឡូវនេះ ឱអ្នកសុភាគនៃក្រុងយសោឡាម
និងបុរសសាសន៍យូដា អើយ សូមរំលឹកយ៉ាងខ្លាំង និងចម្បងទំពាំងហយជួររបស់ខ្ញុំចុះ។
គេមានអ្វីទៀតដែលអាចធុរៈបានសម្រាប់ចម្បងទំពាំងហយជួររបស់ខ្ញុំ
ដល់ខ្ញុំមិនបានធុរៈនៃក្នុងវា? ហេតុអ្វីបានជា
នៃពេលខ្ញុំរំពឹងថានឹងបង្កើតផលនៃទំពាំងហយជួរ
រាប់ជាបង្កើតផលព្រៃនៃព្រៃវិញ? ឥឡូវនេះ ចូរមក ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
ខ្ញុំនឹងធុរៈអ្វីចំពោះចម្បងទំពាំងហយជួររបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងដករបស់វាចេញ
ហើយវានឹងគួរបំផុសឆ្ងាយអស់។ ខ្ញុំនឹងបំផុសឆ្ងាយជញ្ជាំងរបស់វា
ហើយវានឹងគួរគេជាន់ឈ្មួញ។ ហើយខ្ញុំនឹងធុរៈវាក្យលាយជាទីស្នាក់ជូន
វានឹងមិនគួរមានកាត់មក ឬជីកដីទៀតឡើយ ប៉ុន្តែនឹងមានបន្ត
និងព្រៃបន្តដុះឡើង។ ខ្ញុំនឹងបង្កើតពាក្យកុំឲ្យបង្កអ្នកចម្រៀងលើកទៀតផង។
ដូច្នេះ ចម្បងទំពាំងហយជួររបស់ព្រះយេស៊ូវនៃព្រះពលបរិវារ គឺជារដ្ឋសម្តែងអស្ចារ្យ
ហើយបុរសសាសន៍យូដា គឺជារុក្ខជាតិដ៏គាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់។
ហើយទ្រង់បានរំពឹងរកយុត្តិធម៌ ប៉ុន្តែ មើលចុះ មានតែការគាបសង្កត់
រកសេចក្តីសុចរិត ប៉ុន្តែ មើលចុះ មានតែស្មើគ្នា។ អសោយ ៥១-៥។

នៅក្នុងបុរាណសូត្រនៃបុគ្គលិកចម្បងទំពាំងហយជួរ
សូត្ររបស់ព្រះគ្រូចម្រៀងបទចម្រៀងអំពីចម្បងទំពាំងហយជួរដល់សូត្ររបស់ព្រះ
ដូច្នេះបទចម្រៀងនោះមានពាក្យថា «ឥឡូវនេះ ឱអ្នកសុភាគក្រុងយសោឡាម
និងបុរសសាសន៍យូដាអើយ សូមរំលឹកយ៉ាងខ្លាំង និងចម្បងទំពាំងហយជួររបស់ខ្ញុំចុះ»។
បទចម្រៀងអំពីចម្បងទំពាំងហយជួរ គឺជាបទចម្រៀងដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណនៃការគ្រូ
បានរំលងផុតនៃរបស់សូត្រសម្តែងធម៌ត្រឹមត្រូវ ខណៈដែលព្រះកំពុងចូលក្នុងសម្តែង
ធម៌ត្រឹមត្រូវមួយអន្តរាគមន៍ឡើយដល់ព្រះគ្រូសាសន៍និយាយថា «កាលពីមុន មិនមែនជាសូត្រទេ
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះជាសូត្ររបស់ព្រះ»។ វាបញ្ជាក់ថា
មិនមានភូមិច្បងផ្តល់កំណត់ចម្បងទំពាំងហយជួរឡើយ
ដូច្នេះក៏បញ្ជាក់អំពីកិច្ចការរបស់អលើយ៉ាងដែលមកក្នុងអំឡុងពេលនោះ ហើយដល់មាន
តែគាត់ប៉ុណ្ណោះអាចបង្កើតឲ្យមានភូមិច្បងនៃក្នុងអំឡុងពេលនោះបាន។

យើងដឹងថា

បទចម្រៀងនេះស្ថិតិអំពីការត្រូវបានរំលងផុតទៅរបស់សក្ខីសមុពនុធម៌តើមួយ
ពីព្រោះបទចម្រៀងអំពីចម្បាំងទំពាំងហាយជូននោះ

ត្រូវបានព្រះគ្រីស្ទចម្រៀងដល់អីស្រាអែលបុរាណ

ក្នុងសម័យដែលអីស្រាអែលបុរាណកំពុងត្រូវបានរំលងផុតទៅ ខណៈដែលព្រះនៃពេលដំណាល
គ្នាកំពុងចូលក្នុងសមុពនុធម៌តើជាមួយអីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណ។

ចូរស្តាប់ពាក្យបុរាណបុរាណដូចមួយទៀត៖ មានមុចាស់ជនៈមុនាក់

បានដាច់ចម្បាំងទំពាំងហាយជូរ ហើយផ្ទុះបែកបង្អួចផ្ទុះឡើង

ជីកកន្ទុលដែលបង្កប់ទឹកទំពាំងហាយជូននោះ ក្នុងនោះ សង់បំបែកមួយ

ហើយជួលវាឲ្យពួកអ្នកផ្ទុះរើសរើសចម្បាំង រួចក៏ផ្ទុះរើសរើសទៅស្រុកផ្សេងៗ

លុះដល់ពេលផុលជើកទុំ

លោកក៏ចាត់ពួកហៅបម្រើរបស់លោកទៅរកពួកអ្នកផ្ទុះរើសរើសចម្បាំង

ដើម្បីបិទទ្វារផលពីចម្បាំងនោះ។

ប៉ុន្តែពួកអ្នកផ្ទុះរើសរើសចម្បាំងបានចាប់ពួកហៅបម្រើរបស់លោក វាយមុនាក់

សម្លាប់មុនាក់ ហើយគប់ដុំថ្មសម្លាប់មុនាក់ទៀត។

មុចាស់ចម្បាំងក៏ចាត់ហៅបម្រើផ្សេងទៀតទៅមុខដទៃទៀត ចុះជើងមុន

ហើយពួកនោះក៏បានប្រព្រឹត្តចំពោះពួកហៅបម្រើទាំងនោះដូចគ្នាដែរ។

បន្ទាប់មក ជាចុងក្រោយបង្អស់

លោកបានចាត់កូនបុរសរបស់លោកទៅរកពួកនោះ ដោយនិយាយថា

ពួកគេនឹងគោរពកូនបុរសរបស់ខ្ញុំ។

ប៉ុន្តែពេលពួកអ្នកផ្ទុះរើសរើសចម្បាំងឃើញកូនបុរសនោះ ពួកគេក៏និយាយគ្នាឯងថា

នេះជាអ្នកសុនដមរតក មក យើងសម្លាប់គាត់

ហើយយកមរតករបស់គាត់មកផ្ទុះរើសរើសយើង។ ដូច្នេះ ពួកគេក៏ចាប់គាត់

ហោះគាត់ចេញពីចម្បាំងទំពាំងហាយជូរ ហើយសម្លាប់គាត់។ ហេតុនេះ

នៃពេលមុចាស់ចម្បាំងទំពាំងហាយជូរមកវិញ

តើលោកនឹងផ្ទុះរើសរើសពួកអ្នកផ្ទុះរើសរើសចម្បាំងនោះ? ពួកគេទ្វេលងយើងថា

លោកនឹងបំផ្លាញមនុស្សស្រីអាក្រក់ទាំងនោះយ៉ាងរទេនា

ហើយនឹងជួលចម្បាំងទំពាំងហាយជូននោះឲ្យពួកអ្នកផ្ទុះរើសរើសចម្បាំងផ្សេងទៀត

ដដែលនឹងថ្កុលផលដល់លោកតាមរដូវរបស់វា។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅពួកគេថា

តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងអានក្នុងបទគម្ពីរទេឬថា

ថ្មដដែលពួកអ្នកសាងសង់បានបដិសេធ

ថ្មនោះឯងបានត្រូវជាថ្មដុះដ៏សំខាន់បំផុតហើយ៖

ការនេះកើតមកពីព្រះអម្ចាស់ ហើយជាការអស្ចារ្យក្នុងក្នុងកែវរបស់យើង? ដូច្នេះ

ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នគរព្រះនឹងត្រូវដកចេញពីអ្នករាល់គ្នា

ហើយបុគ្គលទាំងឡាយជាតិសាសន៍មួយដែលបង្កកើតផលរបស់វា។

អ្នកណាដែលដួលលើថ្មនេះ នឹងត្រូវបក់ហាក់ចេញជាបំណែកៗ

ប៉ុន្តែថ្មនេះនឹងផ្តល់ទៅលើអ្នកណា អ្នកនោះនឹងត្រូវកិនឲ្យម៉ត់ដូចធូលី។

ហើយកាលពួកសង្ឃឹមខ្ពស់ និងពួកផារីស៊ីបានព្យាយាមប្រែប្រួលដូចរបស់ទ្រង់

នោះពួកគេយល់ថា ទ្រង់មានបន្ទូលសំដៅទៅលើពួកគេ។ ម៉ាថាយ 21:33-45។

នៃពេលព្រះយេស៊ូវបានចម្រៀងបទចម្រៀងអំពីចម្បាំងទំពាំងហាយជូររបស់ព្រះ

ដល់អីស្រាអែលបុរាណ ពួកគេត្រូវបានទាក់ទាញយ៉ាងខ្លាំងចូលទៅក្នុងតក់ក្រវិលផ្សេងៗ

និងអំណាចនៃសារនោះ ដល់មុនាក់ថា

បន្ទាប់មក ព្រះយស្ទើរបានបន្តថ្លែងខ្លឹមរឿងកតុលាមៗទៅក្នុងបទចម្រៀងនោះ៖
 នៅពេលដែលទ្រង់ចម្រៀងអំពីថ្មមដល់ស្បូវបានបដិសេធ
 ហើយបានប្រមូលផ្តុំចម្បងរូបរបស់ពួកគេចូលគ្នាជាមួយវត្ថុបញ្ចប់
 នៅពេលដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ហេតុនេះហើយ បានជាឧញ្ញបុរាណមុនកាលគ្មានថា
 នគរបស់ព្រះនឹងត្រូវដកចេញពីអនុកាលគ្មាន
 ហើយបុរាណទាំងឡាយសាសន៍មួយដល់បង្កកិច្ចផលរបស់វា។
 ហើយអនុកាលដែលដួលរលំចម្រើននេះ នោះនឹងត្រូវហាក់បំបែក;
 ប៉ុន្តែលើអនុកាលដែលវាផ្តុំលាក់ចុះ វានឹងកើនអនុកាលនោះឲ្យខុសច្បាស់ជាមុនទៅ»។ ពាក្យ
 «កើនអនុកាលនោះឲ្យខុសច្បាស់ជាមុនទៅ» នេះ បន្តលើឆ្មោះរឿងនិង អសោយ ២៧ ដល់ចង្អែងថា
 «ថ្មទាំងអស់នៃអាសនៈដូចជាថ្មមដល់ស្បូវបានវាយឲ្យបំបែកខុសច្បាស់ ព្រមទាំងកុការៈ
 និងរូបព្រះទាំងប៉ុន្មាននឹងមិនអាចឈរឡើងបានទេ»។ ទាំងពីរនេះសុទ្ធជាសេចក្តីយល់
 ដឹងទៅកាន់កិច្ចការនៃការរស់ឡើងវិញខាងវិញ្ញាណដល់ស្បូវបានអនុវត្តដោយយ៉ូស្ទេស
 ដល់ជានិមិត្តរូបនៃពួកអនុកាលទាំងឡាយ ដល់រកយើងឡើងវិញនូវ «បុរាណដង»
 ដល់ជាថ្មដ៏ធំបំផុតនៃកំរិតអស់អនុកាលដល់បដិសេធមិនយើងវិញវាជាប់រាប់មានតម្លៃ។

យើងនឹងបន្តការពិចារណាអំពីបទចម្រៀងដដែលក្នុងអត្ថបទឯកសារបុរោសលោះគួរបុរោសន
ៅក្នុងរយៈពេលនាមុខទៅដល់ចំណុចដដែលស៊ីវិលស្មោះត្រង់និងជាប់ជុំមួយច្រើនបទ
ចម្រៀងរបស់នាង នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ហើយខ្ញុំបាទមានមរិល ហើយ មរិល! មានកូនចៀមមួយអង្កកកំពុងឈរលើកូនស៊ីយ៉ូន
ហើយជាមួយនឹងព្រះអង្គមានមួយសន្លែស្រីបបួនពាន់នាក់
ដដែលមានព្រះនាមនៃព្រះវរបិតារបស់ព្រះអង្គ គួរបានសរសេរលើម្តុដាសរបស់ពួកគេ។
ហើយខ្ញុំបាទប្រាប់ឱ្យដេមួយពីស្ថានសួគ៌ ដូចជាសំឡេងទឹកជាច្រើន

ហើយដូចជាសំឡេងផុតរលាន់យ៉ាងខ្ពស់ឆងងង;
ហើយខ្ញុំឮបានសំឡេងរបស់ពួកអ្នកកលងេពិណ ដលៃកំពុងលងេពិណរបស់ពួកគេ។
ហើយពួកគេហោនច្បងដូចជាបទចម្រៀងថ្មីមួយនៃមុខបល្ល័ង្កក
ហើយនៃមុខសត្វមានជីវិតទាំងបួន និងពួកចាស់ទុំ;
ហើយគុមានអ្នកណាអាចរៀនបទចម្រៀងនោះបានឡើយ
លើកលែងតែមួយសន្លឹកសៀវភៅបួនពាន់នាក់ ដលៃគួររហនលោះចេញពីផែនដី។
ទាំងនេះហើយជាអ្នកដលៃមិនហនសូម្បីតែគ្រូក្នុងសាលាសុគីរីទេ
ដុបិតពួកគេជាព្រហ្មចារី។ ទាំងនេះហើយជាអ្នកដលៃដើរតាមកូនចង្កៀម
ទៅគ្រប់ទីកន្លែងដលៃព្រះអង្គគយាងទៅ។
ពួកគេគួររហនលោះចេញពីចំណោមមនុស្សទាំងឡាយ ឲ្យជាផលដំបូងថ្មីដលៃព្រះ
និងដលៃកូនចង្កៀម។ ហើយកុន្តមាត់របស់ពួកគេ
មិនឃើញមានសច្ចុប្បីបោះបង្អោចេញនោះឡើយ
ដុបិតពួកគេតែតក់ហុសនោះចំពោះបល្ល័ង្កកនៃព្រះ។ វិវរណៈ 14:1-5។